

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

24 mai 2007 *

În cauza C-45/05,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos), prin decizia din 2 februarie 2005, primită de Curte la 4 februarie 2005, în procedura

Maatschap Schonewille-Prins

împotriva

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul C. W. A. Timmermans, președinte de cameră, domnul R. Schintgen, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii G. Arestis (raportor) și L. Bay Larsen, judecători,

* Limba de procedură: olandeza.

avocat general: domnul P. Léger,
grefier: doamna M. Ferreira, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 27 aprilie 2006,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Maatschap Schonewille-Prins, de domnul E. Buys, director al Denkavit Nederland BV;
- pentru guvernul olandez, de doamna H. G. Sevenster și de domnul M. de Grave, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Comunităților Europene, de domnii T. van Rijn și F. Erlbacher, precum și de doamna M. van Heezik, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 13 iulie 2006,

pronunță prezenta

Hotărâre

¹ Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind

organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat (JO L 160, p. 21, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 80) și a Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 34, p. 186), precum și a Regulamentului (CEE) nr. 3887/92 al Comisiei din 23 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare (JO L 391, p. 36) și a Regulamentului (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului (JO L 327, p. 11). În ceea ce privește Regulamentul nr. 1254/1999, cererea menționată privește de asemenea validitatea articolului 21 din acesta.

- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între societatea constituită din producători agricoli specializată în creșterea bovinelor Maatschap Schonewille-Prins (denumită în continuare „Schonewille”), pe de o parte, și Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (ministrul agriculturii, naturii și calității alimentelor, denumit în continuare „ministrul”), pe de altă parte, în legătură cu refuzul acestuia din urmă de a-i acorda primele de sacrificare de bovine pe care le solicitase în prealabil.

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

- 3 În temeiul articolului 11 din Regulamentul nr. 1254/1999, producătorul care deține bovine poate beneficia de o primă de sacrificare acordată la sacrificarea animalelor eligibile sau cu ocazia exportului acestora către o țară terță.

- 4 În această privință, articolul 21 din regulamentul menționat conține următoarea precizare:

„Pentru a se califica pentru plățile directe prevăzute la acest capitol, animalele trebuie să fie identificate și înregistrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 820/97.”

- 5 Considerentul (18) al Regulamentului nr. 1254/1999 prevede:

„[P]lățile directe ar trebui acordate crescătorilor de animale respectivi atunci când aceștia se conformează regulilor Comunității cu privire la identificarea și înregistrarea bovinelor; [...]”

- 6 Regulamentul (CE) nr. 820/97 al Consiliului din 21 aprilie 1997 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat (JO L 117, p. 1) a fost abrogat, începând cu 1 septembrie 2000, de Regulamentul nr. 1760/2000.

- 7 Considerentele (4)-(7) ale Regulamentului nr. 1760/2000 indică:

„Ca urmare a instabilității pieței cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat, datorită crizei encefalopatiei spongiforme bovine, creșterea transparenței condițiilor de producție și de comercializare a produselor în cauză, în special în ceea ce privește controlul acestora, a avut un efect pozitiv asupra

consumului de carne de vită și mânzat. Pentru a menține și a consolida încrederea consumatorului în carnea de vită și mânzat și pentru a evita riscul ca acesta să fie indus în eroare, trebuie să se dezvolte cadrul în care informațiile sunt furnizate consumatorului printr-o etichetare adecvată și clară a produsului.

În acest scop, trebuie stabilit, pe de o parte, un sistem eficace de identificare și de înregistrare a bovinelor în stadiul de producție. [...]

Ca urmare a garanțiilor pe care le oferă această ameliorare, se vor respecta anumite cerințe de interes general, în special protecția sănătății publice și animale.

În consecință, vor crește încrederea consumatorilor în calitatea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat, nivelul protecției sănătății publice și stabilitatea pieței cărnii de vită și mânzat.”

8 Articolul 7 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Toți deținătorii de animale, cu excepția transportatorilor:

— țin un registru la zi;

— semnaleză, din momentul în care baza de date electronică este pe deplin operațională, autorității competente, într-un interval stabilit de statul membru și cuprins între trei și șapte zile, toate deplasările destinate [a se citi «cătore»] sau provenind din [a se citi «dinspre»] exploatație, precum și toate nașterile și decesele animalelor din exploatație, precizând data acestora. Totuși, la cererea unui stat membru, Comisia poate să stabilească, în conformitate cu procedura menționată la articolul 23 alineatul (2), circumstanțele în care statele membre pot prelungi termenul maxim și pot prevedea normele specifice care se aplică circulației bovinelor în scopul pășunatului, în timpul verii, în diverse regiuni de munte.”

9 Articolul 22 alineatul (1) din același regulament prevede:

„Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta respectarea dispozițiilor prezentului regulament. [...]”

Orice sancțiune impusă de statul membru unui deținător este proporțională cu gravitatea infracțiunii [a se citi «încălcării»]. [...]”

10 Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3887/92 prevede:

„Sancțiunile prevăzute în prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere unor sancțiuni suplimentare stabilite la nivel național.” [traducere neoficială]

11 Regulamentul nr. 3887/92 a fost abrogat, începând cu 1 ianuarie 2002, de Regulamentul nr. 2419/2001.

12 Articolul 44 din Regulamentul nr. 2419/2001 prevede:

„(1) Reducerile și excluderile prevăzute în prezentul titlu nu se aplică în cazul în care producătorul a prezentat date factice corecte sau atunci când poate demonstra prin orice alt mijloc că nu a săvârșit o eroare.

(2) Reducerile și excluderile prevăzute în prezentul titlu nu se aplică în ceea ce privește părțile din cererea de ajutor despre care producătorul a semnalat în scris autorității competente că sunt incorecte sau că au devenit incorecte după depunerea cererii, cu condiția ca producătorul să nu fi fost informat cu privire la intenția autorității competente de a efectua un control la fața locului și să nu fi fost informat de către autoritatea competentă în legătură cu neregulile constatate în cererea sa.

Pe baza informațiilor furnizate de producător în formula descrisă la alineatul (1), cererea de ajutor este rectificată astfel încât să reflecte situația reală.” [traducere neoficială]

13 Articolul 45 din același regulament prevede:

„(1) Pentru bovinele care fac obiectul unor cereri de ajutor, articolul 44 se aplică din momentul depunerii cererii în cazul unor erori sau omisiuni care afectează intrările din baza de date electronică.

(2) Pentru bovinele care nu fac obiectul unor cereri, reducerile și excluderile prevăzute la articolul 39 nu se aplică dacă producătorul comunică modificările și

ajustările înregistrărilor din baza de date electronică autorității competente, cu condiția ca producătorul să nu fi fost informat cu privire la intenția autorității competente de a efectua un control la fața locului.” [traducere neoficială]

14 Articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2419/2001 prevede:

„Sub rezerva dispozițiilor articolului 6 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului, reducerile și excluderile prevăzute de prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere eventualelor sancțiuni suplimentare aplicabile în temeiul altor dispoziții din legislația comunitară sau din legislațiile interne.” [traducere neoficială]

Reglementarea națională

15 Regulamentul Oficiului pentru Animale de Fermă și Carne din 1998 privind identificarea și înregistrarea bovinelor (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees, denumit în continuare „Regulamentul PVV”) are următorul cuprins:

„Articolul 12

1. Deținătorul, cu excepția transportatorului, trebuie să consemneze în registru, în mod riguros și exhaustiv, datele menționate la articolul 4 alineatul (3) și la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 820/97.

[...]

Articolul 13

1. Deținătorul, cu excepția transportatorului, trebuie să notifice serviciului, în termen de trei zile lucrătoare, datele menționate la articolul 12 alineatul 1 din acest regulament [...]"

- ¹⁶ Dreptul la prima de sacrificare este prevăzut de regulamentul privind primele comunitare pentru animale (Regeling dierlijke EG-premies, Stcrt. 1996, nr. 80, denumit în continuare „Regeling”).

- ¹⁷ Articolul 2.3 alineatul 2 din Regeling prevede:

„Sacrificarea sau exportul către o țară terță al unei bovine în vârstă de cel puțin opt luni la momentul sacrificării sau al exportului către o țară terță, potrivit datelor din registrul de identificare și înregistrare, determină acordarea unei prime către producător, la cererea acestuia, în conformitate cu dispozițiile cuprinse în Regeling și cu cele ale Regulamentelor nr. 1254/1999 și nr. 2342/1999.”

- ¹⁸ Articolul 2.4b alineatul 2 din Regeling conține următoarea precizare:

„Cererile de primă de sacrificare a bovinelor într-un abator aflat pe teritoriul Țărilor de Jos sunt formulate prin intermediul notificării privind sacrificarea făcute de abatorul respectiv către registrul de identificare și înregistrare în conformitate cu dispozițiile Regulamentului PVV.”

19 Articolul 4.9 din Regeling prevede:

„1. Nu se acordă prime pentru bovinele în privința cărora producătorul nu s-a conformat, în termen de 25 de zile, dispozițiilor care îi sunt aplicabile în temeiul Regulamentului PVV privind notificarea către registrul de identificare și înregistrare a datei de naștere, a datei de sosire sau de părăsire a exploatației sale ori a datei de sacrificare sau de export către o țară terță, în cazul în care obligația de notificare respectivă s-a născut la 1 ianuarie 2000 sau după această dată.

2. Prima se reduce cu 25 % pentru bovinele în privința cărora producătorul nu s-a conformat în timp util, ci în termen de 25 de zile de la evenimentul în cauză, dispozițiilor care îi sunt aplicabile în temeiul Regulamentului PVV privind notificarea către registrul de identificare și înregistrare a datei de naștere, a datei de sosire sau de părăsire a exploatației sale ori a datei de sacrificare sau de export către o țară terță, în cazul în care obligația de notificare respectivă s-a născut la 1 ianuarie 2000 sau după această dată.”

Acțiunea principală și întrebările preliminare

20 La 1 februarie 2001, Schonewille a solicitat ministrului, în temeiul dispozițiilor din Regeling, acordarea beneficiului primelor de sacrificare pentru 365 de bovine.

21 Prin decizia din 24 iunie 2002, ministrul a declarat că numai 260 dintre bovinele care făcuseră obiectul unei cereri de prime pentru anul 2001 întruneau, total sau parțial, condițiile de acordare a acestora.

- 22 Prin scrisoarea din 23 iulie 2002, Schonewille a formulat o reclamație împotriva acestei decizii. La 19 august 2002, ministrul a adoptat o decizie de rectificare prin care a considerat că încă 15 bovine erau eligibile pentru a beneficia în întregime de respectiva primă și a apreciat că un alt animal nu întrunea pe deplin condițiile de obținere a acesteia.
- 23 După ce au avut loc diverse schimburi între părțile din acțiunea principală, Schonewille menținându-și reclamația, ministrul a adoptat o nouă decizie, la 19 iunie 2003. Acesta a apreciat reclamația ca fiind inadmisibilă în ceea ce privește prima de sacrificare aferentă celor 15 animale suplimentare, care au fost, în final, considerate eligibile, și neîntemeiată în ceea ce privește celelalte solicitări.
- 24 Pe de altă parte, prin această decizie, ministrul a respins în întregime cererea de acordare a primei în cazul unei bovine pentru motivul că notificarea către registrul de identificare și înregistrare nu fusese efectuată în termenul prevăzut la articolul 4.9 alineatul 1 din Regeling. Pe de altă parte, ministrul a redus cu 25 % prima solicitată pentru un grup de bovine în temeiul dispozițiilor articolului 4.9 alineatul 2 din Regeling.
- 25 La 30 iulie 2003, Schonewille a introdus o acțiune împotriva acestei decizii din 19 iunie 2003 în fața instanței de trimitere.
- 26 În cauza principală, Schonewille susține că ministrul a considerat în mod greșit că notificarea tardivă către registrul de identificare și înregistrare a datei sosirii unei bovine într-o exploatație poate justifica refuzul sau reducerea primei de sacrificare. Potrivit reclamantei, eligibilitatea bovinelor pentru beneficiul primei trebuie să fie apreciată exclusiv în temeiul articolului 21 din Regulamentul nr. 1254/1999. Întrucât acest articol impune numai ca animalul să fie identificat și înregistrat în conformitate cu Regulamentul nr. 1760/2000, Schonewille consideră că ministrul nu poate, în cadrul identificării și înregistrării bovinelor, să impună condiții

suplimentare pentru respectiva eligibilitate, precum exigențele referitoare la data notificării către registrul menționat prevăzute la articolul 4.9 din Regeling.

27 Potrivit instanței de trimitere, problema care se pune în speță este, în esență, aceea de a stabili dacă, ținând seama de neregulile constatate în notificările efectuate de Schonewille către administratorul registrului de identificare și înregistrare în ceea ce privește datele de sosire a bovinelor în exploatație, ministrul era îndreptățit să suprimă, în totalitate sau în parte, dreptul la prima de sacrificare în temeiul Regulamentului nr. 1254/1999.

28 În aceste condiții, College van Beroep voor het bedrijfsleven a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 trebuie interpretat în sensul că orice neregulă în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 referitoare la un animal determină o excludere totală de la prima de sacrificare pentru acest animal?

2) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ, articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 este valid, ținând cont în special de consecințele care decurg din acesta?

3) Articolele 44 și 45 din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 sunt aplicabile neregulilor care afectează aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1760/2000?

- 4) Dacă răspunsul la a treia întrebare este afirmativ, corecta aplicare a articolului 45 din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 în contextul articolului 44 presupune că prima de sacrificare nu este exclusă în caz de neglijență în cadrul notificării datelor către administratorul bazei de date electronice dacă datele transmise, cum sunt, în speță, datele de sosire, sunt riguros exacte (și au fost astfel încă de la început, fără a fi necesară, prin urmare, rectificarea lor)? Dacă acest lucru nu este valabil pentru orice formă de neglijență, este valabil în prezenta cauză, în care neglijența a constat în a transmite date cu (câteva zile sau săptămâni de) întârziere, în condițiile în care sacrificarea nu a avut loc decât mult mai târziu?

- 5) Articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 3887/92 și/sau articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 și/sau articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 trebuie interpretate în sensul că un stat membru are posibilitatea de a suprima dreptul la o primă de sacrificare care decurge din reglementarea comunitară sau de a restrânge acest drept prin intermediul unei sancțiuni naționale care urmărește să asigure respectarea acestui regulament?

- 6) Dacă răspunsul la a cincea întrebare este afirmativ, în întregime sau în parte, excepțiile prevăzute [la] nivel comunitar, în ceea ce privește reducerile și excluderile comunitare, în special articolele 44 și 45 din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001, se aplică prin analogie reducerilor sau excluderilor naționale?

- 7) Dacă răspunsul la a șasea întrebare este afirmativ, corecta aplicare prin analogie a articolului 45 din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 în contextul articolului 44 are drept consecință faptul că neregulile care afectează notificarea de date către baza de date electronică și în special transmiterea tardivă a acestor date nu pot determina o excludere a primei de sacrificare dacă datele înscrise în registru, precum, în speță, data sosirii, sunt perfect exacte?"

Cu privire la întrebările preliminare*Cu privire la prima întrebare*

- 29 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 trebuie interpretat în sensul că nerespectarea termenului, prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000, de notificare către baza de date electronică a deplasării unei bovine către sau dinspre o exploatație determină o excludere de la beneficiul primei de sacrificare pentru acest animal.
- 30 Potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a interpreta dispozițiile de drept comunitar, trebuie să se țină seama nu numai de termenii utilizați, ci și de contextul în care aceștia apar, precum și de obiectivele urmărite de reglementarea din care fac parte (a se vedea în special hotărârea din 13 noiembrie 2003, Granarolo, C-294/01, Rec., p. I-13429, punctul 34, și hotărârea din 7 decembrie 2006, SGAE, C-306/05, Rec., p. I-11519, punctul 34).
- 31 Potrivit articolului 21 din Regulamentul nr. 1254/1999, pentru a beneficia de o primă de sacrificare, bovinele „trebuie să fie identificate și înregistrate în conformitate cu Regulamentul [nr. 1760/2000]”.
- 32 Reiese în mod clar din textul acestui articol că, astfel cum se indică în considerentul (18) al Regulamentului nr. 1254/1999, acordarea primei de sacrificare este condiționată de respectarea de către producătorii în cauză a normelor Comunității cu privire la identificarea și înregistrarea bovinelor.

- 33 Pe de altă parte, trebuie subliniat că se indică în mod explicit în considerentul (28) al Regulamentului nr. 2419/2001 că „identificarea corectă și înregistrarea bovinelor sunt o condiție de eligibilitate [pentru prima de sacrificare] în temeiul articolului 21 din Regulamentul [...] nr. 1254/1999” [traducere neoficială].
- 34 În plus, după cum se amintește în considerentul (8) al Regulamentului nr. 1760/2000, este necesar ca „animalele destinate comerțului intracomunitar să fie identificate în conformitate cu cerințele normelor comunitare și să fie înregistrate astfel încât să se poată identifica exploatația, centrul sau organizația de origine sau de tranzit și [...], înainte de 1 ianuarie 1993, aceste sisteme de identificare și înregistrare să fie extinse asupra circulației animalelor pe teritoriul fiecărui stat membru”.
- 35 În această privință, referitor în special la înregistrarea bovinelor, articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000 prevede că fiecare deținător de animale „semnalează [...] autorității competente, într-un interval stabilit de statul membru și cuprins între 3 și 7 zile, toate deplasările către sau dinspre exploatație, precum și toate nașterile și decesele animalelor din exploatație, precizând data acestora. Totuși, la cererea unui stat membru, Comisia poate să stabilească, în conformitate cu procedura menționată la articolul 23 alineatul (2), circumstanțele în care statele membre pot prelungi termenul maxim și pot prevedea normele specifice care se aplică circulației bovinelor în scopul pășunatului, în timpul verii, în diverse regiuni de munte”.
- 36 Trebuie să se constate că această prevedere este redactată în termeni imperativi, care descriu în mod amănunțit întinderea obligației de notificare ce le revine deținătorilor de animale și definesc cu precizie termenul în care acești deținători trebuie să îndeplinească această obligație.

- 37 Tot astfel, trebuie evidențiat faptul că teza finală a prevederii menționate stabilește cu precizie modalitățile de prelungire a acestui termen. Or, indicarea cu precizie a acestor modalități ar fi lipsită de efect util dacă deținătorii de animale ar avea posibilitatea să nu respecte acest termen.
- 38 Rezultă că această prevedere trebuie interpretată în sensul că fiecare deținător de animale este obligat să respecte termenul stabilit atunci când efectuează o notificare către baza de date electronică a deplasării unei bovine către sau dinspre exploatarea sa.
- 39 De altfel, o asemenea interpretare corespunde formulării care figurează în mod explicit la articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 911/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a dispozițiilor Regulamentului nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului privind crotaliile, pașapoartele și registrele exploatațiilor (JO L 163, p. 65, Ediție specială, 03/vol. 58, p. 201), potrivit căreia deținătorul de animale trebuie să efectueze respectiva notificare într-un termen de la trei la șapte zile.
- 40 În plus, această interpretare este confirmată de obiectivele urmărite prin Regulamentul nr. 1760/2000, care, astfel cum reiese din considerentele (4)-(7), constau în creșterea încrederii consumatorilor în calitatea cărnii de vită și mânzat și a produselor din această carne, asigurarea protecției sănătății publice și întărirea stabilității pieței cărnii de vită și mânzat.

41 Pentru ca aceste obiective să poată fi atinse, este indispensabil ca sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor să fie pe deplin eficient și fiabil în orice moment, în special pentru a le permite autorităților competente să determine în cel mai scurt timp, în caz de epizootie, proveniența unui animal și să ia imediat măsurile necesare în vederea evitării oricărui risc pentru sănătatea publică. Or, acest lucru nu ar fi posibil dacă deținătorul de animale nu efectuează notificarea către baza de date electronică a deplasărilor bovinelor sale în termenul stabilit la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000.

42 Pe lângă aceasta, se impune constatarea că obligația de a notifica în termenul prevăzut la respectivul articol nu este afectată, în afara derogării menționate chiar la acel articol, de nicio altă derogare expres prevăzută de dispozițiile comunitare și nici măcar de cele ale Regulamentului nr. 1254/1999, care condiționează acordarea primei de sacrificare de respectarea normelor Comunității cu privire la identificarea și înregistrarea bovinelor, norme din care fac parte integrantă dispozițiile articolului 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000.

43 Având în vedere considerațiile de mai sus, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 trebuie interpretat în sensul că nerespectarea termenului de notificare către baza de date electronică a deplasării unei bovine către sau dinspre o exploatație, termen prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000, atrage ineligibilitatea acelei bovine pentru prima de sacrificare și, prin urmare, determină o excludere de la beneficiul acestei prime pentru acest animal.

Cu privire la a doua întrebare

- 44 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă efectele articolului 21 din Regulamentul nr. 1254/1999, astfel cum sunt descrise în cadrul răspunsului la prima întrebare, nu sunt disproporționate, astfel încât să determine invaliditatea acestei dispoziții.
- 45 În această privință, trebuie amintit că principiul proporționalității, care se numără printre principiile generale ale dreptului comunitar, impune ca actele instituțiilor comunitare să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare și că inconveniente cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea în special hotărârea din 5 octombrie 1994, Crispoltoni și alții, C-133/93, C-300/93 și C-362/93, Rec., p. I-4863, punctul 41, precum și hotărârea din 5 mai 1998, National Farmers' Union și alții, C-157/96, Rec., p. I-2211, punctul 60).
- 46 În ceea ce privește controlul judecătoresc al condițiilor menționate anterior, legiuitorul comunitar dispune, în materia politicii agricole comune, de o putere discreționară care corespunde responsabilităților politice pe care i le atribuie articolele 34 CE-37 CE. În consecință, numai caracterul vădit inadecvat al unei măsuri adoptate în acest domeniu în raport cu obiectivul pe care instituția competentă urmărește să îl atingă poate afecta legalitatea unei astfel de măsuri (a se vedea hotărârile citate anterior Crispoltoni și alții, punctul 42, precum și National Farmers' Union și alții, punctul 61).
- 47 Mai trebuie, în plus, să se precizeze că, atunci când legiuitorul comunitar stabilește condiții de eligibilitate pentru acordarea unui ajutor, excluderea determinată de nerespectarea uneia dintre aceste condiții nu reprezintă o sancțiune, ci simpla

consecință a neîndeplinirii respectivelor condiții prevăzute de lege (a se vedea în acest sens hotărârea din 11 noiembrie 2004, Toeters și Verberk, C-171/03, Rec., p. I-10945, punctul 47).

48 Articolul 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 condiționează acordarea primei de sacrificare de respectarea normelor Comunității cu privire la identificarea și înregistrarea bovinelor prevăzute de dispozițiile Regulamentului nr. 1760/2000. Printre acestea, articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță impune respectarea unui termen de notificare către baza de date electronică a deplasării unei bovine către sau dinspre o exploatație. Rezultă că nerespectarea acestui termen determină excluderea de la beneficiul primei de sacrificare pentru bovina în cauză, această excludere reprezentând o simplă consecință a neîndeplinirii uneia dintre condițiile de eligibilitate pentru acordarea respectivei prime.

49 Astfel cum reiese de la punctele 40 și 41 din prezenta hotărâre, obligația de a respecta termenul de notificare prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000 prezintă o importanță deosebită în cadrul normelor Comunității cu privire la identificarea și înregistrarea bovinelor.

50 Într-adevăr, această obligație, care permite autorităților competente să determine rapid proveniența unui animal în caz de epizootie și să ia imediat măsurile necesare în vederea evitării oricărui risc pentru sănătatea publică, se încadrează în obiectivele sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor care au fost expuse la punctele respective, în special în cel care urmărește să asigure trasabilitatea eficientă, în timp real, a acestor animale, care este esențială din motive de sănătate publică. Rezultă că această obligație nu ar putea fi considerată ca reprezentând o măsură vădit inadecvată în raport cu obiectivele menționate.

- 51 Pe de altă parte, trebuie să se rețină că excluderea de la beneficiul primei de sacrificare în cazul depășirii termenului de notificare către baza de date electronică nu se referă decât la bovinele pentru care obligația de înregistrare stabilită la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000 nu a fost respectată.
- 52 Trebuie, prin urmare, să se răspundă la a doua întrebare că examinarea acestora nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze, din punctul de vedere al principiului proporționalității, validitatea articolului 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 ca urmare a faptului că acesta stabilește ineligibilitatea pentru prima de sacrificare a unei bovine în privința căreia nu a fost respectat termenul de notificare prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000 și, prin urmare, determină o excludere de la beneficiul acestei prime pentru acest animal.

Cu privire la a treia și la a patra întrebare

- 53 Prin intermediul celei de a treia și al celei de a patra întrebări, care trebuie analizate împreună instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 se aplică în cazul unei excluderi de la beneficiul primei de sacrificare pentru o bovină în privința căreia datele referitoare la o deplasare către sau dinspre exploatație nu au fost notificate către baza de date electronică în termenul prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000, atunci când aceste date, transmise cu întârziere respectivei baze de date, sunt corecte.
- 54 Trebuie precizat în prealabil că, astfel cum a indicat avocatul general la punctul 67 din concluziile sale, Regulamentul nr. 2419/2001 nu se aplică, în principiu, faptelor din cauza principală, acestea intrând în domeniul de aplicare *ratione temporis* al Regulamentului nr. 3887/92.

55 Cu toate acestea, Curtea a stabilit în hotărârea din 1 iulie 2004, Gerken (C-295/02, Rec., p. I-6369, punctul 61), că articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166) trebuie interpretat în sensul că, în cazul unei cereri de ajutor pe cap de animal care se încadrează în domeniul de aplicare *ratione temporis* al Regulamentului nr. 3887/92 și care este afectată de o neregulă care determină aplicarea unei sancțiuni în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a) din acest din urmă regulament, devenit articolul 10b alineatul (2) primul și al doilea paragraf ca urmare a modificărilor operate prin Regulamentul (CE) nr. 2801/1999 al Comisiei din 21 decembrie 1999 (JO L 340, p. 29), autoritățile competente trebuie să aplice retroactiv dispozițiile articolului 44 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2419/2001, pentru motivul că aceste dispoziții sunt mai puțin severe pentru comportamentul în cauză (a se vedea de asemenea hotărârea din 8 martie 2007, Campina, C-45/06, Rep., p. I-2089, punctele 32 și 33).

56 Rezultă că excepțiile prevăzute la articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 se aplică retroactiv în cazul sancțiunilor aplicate în privința unor cereri de ajutor care se încadrează în domeniul de aplicare *ratione temporis* al Regulamentului nr. 3887/92, întrucât aplicarea respectivelor articole conduce la sancțiuni mai puțin severe decât cele aplicabile în temeiul acestui din urmă regulament, care nu instituie asemenea excepții.

57 În ceea ce privește domeniul de aplicare material al articolelor 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001, trebuie să se arate că alineatul (1) al articolului 44 limitează aplicarea excepțiilor prevăzute în respectivele articole la reducerile și la excluderile reglementate de dispozițiile din titlul IV din același regulament. Rezultă că, din perspectiva consecințelor care decurg din hotărârea Gerken, citată anterior, în cadrul Regulamentului nr. 3887/92, excepțiile menționate nu se pot referi decât la sancțiuni, precum cele prevăzute de respectivul articol 10b. Acest articol, care stabilește sancțiuni ce constau în reduceri și excluderi ale cuantumului total al ajutorului pe care îl poate pretinde producătorul, are ca obiect, astfel cum a precizat avocatul general la punctul 70 din concluziile sale, să penalizeze financiar agricultorul din cauza diferenței constatate între numărul de animale declarate în cererea de ajutor și numărul de animale eligibile stabilit.

58 Or, astfel cum reiese din punctul 48 din prezenta hotărâre, excluderea de la beneficiul primei de sacrificare pentru o bovină în privința căreia datele referitoare la o deplasare către sau dinspre exploatație nu au fost notificate către baza de date electronică în termenul prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000 nu reprezintă o sancțiune, ci consecința neîndeplinirii condițiilor de eligibilitate pentru acordarea respectivei prime.

59 În consecință, excepțiile prevăzute la articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 nu se pot aplica în cazul unei asemenea excluderi astfel încât să determine eligibilitatea pentru prima de sacrificare a unei bovine în privința căreia condițiile de acordare a respectivei prime nu au fost îndeplinite.

60 Având în vedere considerațiile de mai sus, trebuie să se răspundă la a treia și la a patra întrebare că articolele 44 și 45 din Regulamentul nr. 2419/2001 nu se aplică în cazul unei excluderi de la beneficiul primei de sacrificare pentru o bovină în privința căreia datele referitoare la o deplasare către sau dinspre exploatație nu au fost notificate către baza de date electronică în termenul prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000, astfel încât să determine eligibilitatea pentru prima de sacrificare a respectivei bovine, chiar dacă aceste date transmise cu întârziere respectivei baze de date sunt corecte.

Cu privire la a cincea întrebare

61 Prin intermediul celei de a cincea întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 11 din Regulamentul nr. 3887/92 și/sau articolul 22 din Regulamentul nr. 1760/2000 și/sau articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2419/2001 trebuie interpretate în sensul că un stat membru poate reduce sau

suprima dreptul la obținerea unei prime de sacrificare prin intermediul unei sancțiuni naționale în vederea asigurării respectării reglementării comunitare.

- 62 Trebuie precizat în prealabil că, astfel cum reiese din punctele 54 și 55 din prezenta hotărâre, în condițiile în care Regulamentul nr. 2419/2001 nu este, în principiu, aplicabil faptelor din acțiunea principală, iar consecințele care decurg din hotărârea Gerken, citată anterior, nu permit aplicarea retroactivă a sancțiunilor prevăzute de acest regulament decât atunci când sunt mai puțin severe pentru comportamentul în cauză, articolul 47 alineatul (2) din respectivul regulament, care instituie posibilitatea unui cumul de sancțiuni, atât naționale, cât și comunitare, nu poate fi aplicat retroactiv și, prin urmare, nu este aplicabil în acțiunea principală.
- 63 Apoi, trebuie arătat că Regulamentul nr. 3887/92 are drept obiective, potrivit celui de al șaptelea și celui de al nouălea considerent al acestuia, să controleze în mod eficient respectarea dispozițiilor în domeniul ajutoarelor comunitare și să instituie prevederi care urmăresc să prevină și să sancționeze în mod eficient neregulile și fraudele (a se vedea hotărârea din 16 mai 2002, Schilling și Nehring, C-63/00, Rec., p. I-4483, punctul 25, precum și hotărârea Gerken, citată anterior, punctul 41).
- 64 În această privință, referitor la cererile de acordare de prime de sacrificare a bovinelor, regulamentul menționat prevede în mod specific sancțiunile care constau în reduceri și în excluderi ale cuantumului total al ajutorului comunitar, sancțiuni aplicabile în cazul unor nereguli. Regulamentul instituie astfel un sistem de norme comune care urmărește să protejeze interesele financiare ale Comunității Europene.
- 65 Rezultă că statele membre nu pot prevedea sancțiuni naționale care să constea în reduceri și excluderi ale cuantumului total al ajutorului comunitar pe care îl poate pretinde producătorul care a formulat o cerere de acordare a unei prime de

sacrificare, în condițiile în care sancțiuni de acest tip sunt deja prevăzute în mod amănunțit în Regulamentul nr. 3887/92.

⁶⁶ O astfel de interpretare corespunde, de altfel, formulării explicite a articolului 51 din Regulamentul nr. 2419/2001 și a articolului 75 din Regulamentul nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210), care a înlocuit Regulamentele nr. 3887/92 și nr. 2419/2001, potrivit căreia statele membre nu pot aplica sancțiuni naționale adecvate împotriva producătorilor sau a altor unități implicate în procedura de acordare a ajutoarelor decât dacă reducerile sau excluderile pertinente nu sunt prevăzute de aceste regulamente.

⁶⁷ În final, trebuie precizat că această interpretare nu intră în contradicție cu articolul 11 din Regulamentul nr. 3887/92 și/sau cu articolul 22 din Regulamentul nr. 1760/2000, în măsura în care aceasta nu împiedică statele membre să adopte sancțiuni naționale de alt tip decât cele care constituie reducerile și excluderile menționate în Regulamentul nr. 3887/92.

⁶⁸ Având în vedere considerațiile de mai sus, trebuie să se răspundă la a cincea întrebare că articolul 11 din Regulamentul nr. 3887/92 și/sau articolul 22 din Regulamentul nr. 1760/2000 trebuie interpretate în sensul că un stat membru nu poate prevedea sancțiuni naționale care să constea în reduceri și excluderi ale cuantumului total al ajutorului comunitar pe care îl poate pretinde producătorul care a formulat o cerere de acordare a unei prime de sacrificare, în condițiile în care sancțiuni de acest tip sunt deja prevăzute în mod amănunțit în Regulamentul nr. 3887/92.

Cu privire la a șasea și la a șaptea întrebare

- 69 Având în vedere răspunsul dat la a cincea întrebare, nu este necesar să se răspundă la a șasea și la a șaptea întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 70 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

- 1) **Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat trebuie interpretat în sensul că nerespectarea termenului de notificare către baza de date electronică a deplasării unei bovine către sau dinspre o exploatație, termen prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului, atrage ineligibilitatea acelei bovine pentru obținerea primei de sacrificare și, prin urmare, determină o excludere de la beneficiul acestei prime pentru acest animal.**

- 2) **Examinarea celei de a doua întrebări preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze, din punctul de vedere al principiului proporționalității, validitatea articolului 21 din Regulamentul nr. 1254/1999 ca urmare a faptului că acesta stabilește ineligibilitatea pentru prima de sacrificare a unei bovine în privința căreia nu a fost respectat termenul de notificare prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000 și, prin urmare, determină o excludere de la beneficiul acestei prime pentru acest animal.**

- 3) **Articolele 44 și 45 din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului nu se aplică în cazul unei excluderi de la beneficiul primei de sacrificare pentru o bovină în privința căreia datele referitoare la o deplasare către sau dinspre exploatare nu au fost notificate către baza de date electronică în termenul prevăzut la articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1760/2000, astfel încât să determine eligibilitatea pentru prima de sacrificare a respectivei bovine, chiar dacă aceste date transmise cu întârziere respectivei baze de date sunt corecte.**

- 4) **Articolul 11 din Regulamentul (CEE) nr. 3887/92 al Comisiei din 23 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare și/sau articolul 22 din Regulamentul nr. 1760/2000 trebuie interpretate în sensul că un stat membru nu poate prevedea sancțiuni naționale care să constea în reduceri și excluderi ale cuantumului total al ajutorului comunitar pe care îl poate pretinde producătorul care a formulat o cerere de acordare a unei prime de sacrificare, în condițiile în care sancțiuni de acest tip sunt deja prevăzute în mod amănunțit în Regulamentul nr. 3887/92.**

Semnături